

(यथा च, मनुः । ५ । ६६ ।
 "सोमायज्ञानिलेन्द्राणां विनाप्यथोर्मस्य च ।
 अष्टानां लोकपालानां वपुर्धारयते वृषः ॥"
 लोकवाच्यः, पुं. (लोकानां वाच्यः ।) इत्यर्थः ।
 इति जटाधरः ।
 लोकवाच्यः, पुं. (लोकानां लोकसमाजात् वाच्यः ।)
 सर्वान्धारवर्जितः । यथा,—
 "लोकवाच्यस्य यो वाजिगवाश्याचारवर्जितः ॥"
 इति जटाधरः ।
 लोकमाता, स्त्री, (लोकानां मातेव ।) लक्ष्मीः ।
 इत्यमरः । (लक्ष्मण्या लोकजननीसमापि च ।
 यथा, भागवते । २ । ३ । ५ ।
 "प्रतिष्ठाकामः पुरुषो रोदसी लोकमातरौ ॥"
 लोकलोचनं, स्त्री, (लोकानां लोचनमिव ।) इत्यर्थः ।
 इति शब्दरत्नावली । (जनस्य लोचनम् ।
 कथा, कथासरित्सागरे । १८ । ६२ ।
 "सोऽश्वस्तनुपाधिघातेन यस्मैवेदिरितः शरः ।
 जगाम काप्यतिजवाहलस्यो लोकोलोचनैः ॥"
 लोकविनायकः, पुं. (लोके विनायक इव ।) यद्-
 विशेषः । यथा,—
 "स्कन्दप्रहादयो ये च आर्यकथासकादयः ।
 कौमारास्ते भूवि ज्ञेया ये च लोकविनायकाः ।
 सहस्रशतसंख्याता मन्त्रलोकविचारिणः ॥"
 इति बह्विपुराणम् ।
 लोकविश्रुतिः, स्त्री, (लोके विश्रुतिः ।) जनश्रुतिः ।
 किंवदन्ती । इति कैचित् ।
 लोकायतं, स्त्री, (लोकेषु आयातं विश्वीर्णमिव ।)
 तर्कमेदः । चार्वाकशास्त्रम् । इत्यमरभरतौ ।
 लोकायतिकः, पुं. (लोकायतं शास्त्रमस्यस्येति ।
 लोकायतं + ठन् ।) चार्वाकः । इति हेम-
 चन्द्रः । (तार्किकः । यथा, हरिवंशे । २४६ । ३० ।
 "देवनामात्मसंयोगसमवायविशारदेः ।
 लोकायतिकमुखैश्च शुशुभुः खनमीरितम् ॥"
 लोकालोकः, पुं. (लोक्यतेऽसौ इति लोकः । न
 लोक्यतेऽसौ इति अलोकः । ततः कर्म-
 धारयः ।) खनामखातपञ्चतः । तत्पर्यायः ।
 चक्रवाङ्कः २ । इत्यमरः । हे चाब्धिहीपां
 महीमावेष्टा प्रकारवत् स्थिते गिरौ लोकालोक
 इति खनामखाते । अन्तर्लोक्यते स्वर्ग्यरक्षिभिः
 स्वप्नमानत्वात् इति लोकः । तथा बहिः
 स्वर्ग्यकिरणास्यशान्तिं न लोक्यते इति अलोकः ।
 लोकालोके कर्मणि चन् लोक्याचौ अलोक-
 खेति लोकालोकः । चक्रं महीचक्रं वक्षते
 वेष्टयति चक्रवाङ्कः । वङ्क इ वेष्टे च वङ्क-
 ज्ञापकसिद्धस्यानिवृत्तान् न शुभ् । इति भरतः ।
 (यथा, रघुः । १ । ६८ ।
 "मोहमिन्वाविशुद्धात्मा प्रजापतिपनिमीलितः ।
 प्रकाशचाप्रकाशश्च लोकालोक इवाचलः ॥"
 अस्य विवरणं यथा देवीभागवते । १२ । ४१-२५ ।
 श्रीनारायण उवाच ।
 "ननः परस्तादृचलो लोकालोकंति नामकः ।
 अन्तराने च लोकालोक्यायः परिकल्पितः ॥

यावदस्ति च देवर्षे लूनरं मानसोत्तरात् ।
 सुमेरोस्तावती शुद्धा काचनी भूमिरस्ति हि ॥
 र्पण्योदरतुल्या वा सर्वप्राणिविवर्जिता ।
 यस्यां पदार्थः प्रहितो न किञ्चित् प्रत्युदीयते ॥
 अतः सर्वप्राणिसङ्हरहिता सा च नारदः ।
 लोकालोक इति आस्था यच्च परिकल्पिता ॥
 लोकालोकान्तरे चास्य वर्तते सर्वदा स्थितिः ।
 ईश्वरेण सलोकानां त्रयाणामन्तगः कृतः ॥
 स्वर्गादीनां ध्रुवान्तानां रश्मयो यद्गशादिह ।
 सर्वान्तीनाश्च त्रीं लोकानातन्वानाः कदापि
 हि ॥
 पराचीनलभाजो हि न भवन्ति च नारदः ।।
 तावदुद्गहनायामः पञ्चतेन्दो महोदयः ॥
 एतावांलोकविन्यासोऽयं संख्यामानलक्ष्यैः ।
 कविभिः स तु पश्चात्कौटिलिभिर्गणितस्य च ॥
 भूगोलस्य चतुर्थीशो लोकालोकाचलो मुने ।।
 तस्योपरि चतुर्दिक्षु जलधारा चालयोनित्वा ॥
 निवेशिता हिमन्वा ये तन्नामानि निबोधत ।
 ऋषभः पुष्यचूडोऽथ वामनोऽथापराजितः ॥
 एते समस्तलोकस्य स्थिद्विहेतव ईरिताः ।
 तेषाञ्च स्वविभूतीनां बहुवीर्यापटुं ह्यशुम् ॥
 विशुद्धसत्वस्यैश्वर्यं बहुयन् भगवान् हरिः ।
 आस्ते सिद्धाष्टकोपेतो विष्वक्सेनादिसंघतः ॥
 निजायुधैः परिहृतो भुजदण्डैः समं ततः ।
 आस्ते सकललोकस्य स्वस्वये परमेश्वरः ॥
 आकल्पमेवं वैशं स गतो विष्णुः सनातनः ।
 समाधारचितस्यास्य गोपीधायामसाधनः ॥
 योऽनन्विस्तार एतेन ह्यलोकपरिमाणकम् ।
 आस्थातं यद्गच्छील्लोकालोकाचल इती-
 रणात् ॥" * ॥
 लोकश्च अलोकश्च तौ । स्वर्गाद्यालोकविशिष्ट-
 तद्गहतेऽशौ । अत्र द्विवचनप्रयोगः स्यात् ।
 यथा, भागवते । ५ । २० । ३४ ।
 "ततः परस्तात् लोकालोकानामाचलो लोका-
 लोकथोरन्तराखे परित उपकूलतः ॥"
 लोकेशः, पुं. (लोकानामीशः ।) जज्ञा । इत्य-
 मरः । बुद्धमेदः । इति त्रिकाण्डशेषः ।
 पारदः । इति राजनिर्घण्टः । (इन्द्रः । यथा,
 रघुः । ३ । ६६ । ॥
 "यथा च वृत्तान्तमिमं सदोगत-
 स्त्रिलोचनेकांशतया दुरासदः ।
 तत्रैव सन्देहहरादिशोपतिः
 श्रवणोति लोकेशः । तथा विशेष्यताम् ॥"
 लोकपालः । यथा, मनुः । ५ । ६७ ।
 "लोकेशाधिष्ठितो राजा नास्याशौचं विधीयते ।
 शौचाशौचं हि मर्त्यानां लोकेशप्रभवाप्ययम् ॥"
 लोकाधिपतौ, त्रि । यथा, भागवते । ३ ।
 ६ । १६ ।
 "पादावस्य विनिर्भ्रौ लोकेशो विष्णुरावि-
 शत् ॥")
 लोकेश्वरः, पुं. (लोकानामीश्वरः ।) बुद्धमेदः ।
 इति त्रिकाण्डशेषः । सुवनानां जनानां

प्रभुश्च । (यथा, महाभारते । ३ । ११४ । १६ ।
 "अवसीद्व च कौन्तेय दत्तमात्रा मही तदा ।
 उवाच चापि कुपिता लोकेश्वरमिदं प्रभुम् ॥"
 लोकपालः । यथा, महाभारते । ८ । ३४ । २६ ।
 "यद्गहनचताराभिश्चर्मै चिचं नभस्तलम् ।
 सुराभ्युपेतवितानां पतीन् लोकेश्वरान्
 ह्वयान् ॥"
 लोकेश्वरालम्बा, स्त्री, (लोकेश्वरस्य बुद्धस्य आत्म-
 जेव ।) बुद्धशक्तिमेदः । तत्पर्यायः । तारा २
 महाश्रीः ३ श्रीकृपारा ४ स्वाहा ५ श्रीः ६
 मनोरमा ७ तारिणी ८ जया ९ अनन्ता १०
 शिवा ११ खड्गवासिनी १२ भद्रा १३ वैश्या १४
 नीलसरस्वती १५ शंङ्गिनी १६ महातारा १७
 वसुधारा १८ धनन्ददा १९ त्रिलोचना २०
 लोचना २१ । इति हेमचन्द्रः ॥
 लोच, ऋ क भासि । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (चुरा०-पर०-अक०-सेट् ।) ऋ, अलुलोचत् ।
 भासि दीप्तौ । किन्तु पुरुषोत्तमशरणादेवौ भाष
 इति स्वर्हन्वकारं मत्वा वचनार्थमाहृतः ।
 इति दुर्गादासः ।
 लोच, ऋ ड ईच् । इति दुर्गादासः । (भा०-
 आत्म०-सक०-सेट् ।) ईच्, पर्यालोचनं प्रशि-
 धानमिति यावत् । ऋ, अलुलोचत् । ड, लोचते
 कार्यं सुधीः । इति दुर्गादासः ।
 लोचं, स्त्री, (लोचते पर्यालोचयति सुखदुःखा-
 दिकमिति । लोच + अच् ।) अश्नु । इति
 जटाधरः ॥
 लोचकः, पुं. (लोचते इति । लोच + क्तुल् ।)
 मांसपिष्टम् । आचितारका । कल्पलम् ।
 स्त्रीणां ललाटाभरणम् । कदली । नीलवस्त्रम् ।
 निम्बुङ्घिः । कर्णपूरः । स्वर्णी । भूङ्घयचर्म ।
 इति मेदिनी । के, ५० ॥ निम्बोक्तः । इति
 शब्दरत्नावली ॥
 लोचनं, स्त्री, (लोचतेऽनेनेति । लोच + लुट् ।)
 चक्षुः । इत्यमरः । तस्य शुभाशुभलक्षणं
 यथा,—
 "वक्रान्तेः पद्मपत्राभैर्लोचनैः सुखभागिनः ।
 माचारलोचनैः पापो महात्मा मधुपिङ्गलेः ॥
 क्रूराः केकरनेत्राश्च हरिणात्वाः सकल्पधाः ।
 जिह्वैश्च लोचनैः क्रूराः सेनाभ्यो गजलोचनाः ॥
 गम्भीराश्च ईश्वराः स्युर्मन्त्रिणः स्थूलचक्षुषः ।
 नीलोत्पलाश्च विद्वांसः खीभाम्यं श्लावचक्षु-
 याम् ॥
 स्यात् ललाटारकात्वात्प्रज्ञानुत्पाटनं किञ्च ।
 मञ्जुललात्वाच्च पापाः स्युर्निःखाः स्युर्दीर्घ-
 लोचनाः ॥
 इक् स्त्रिधा विपुला भोगे अस्पायुर्नामि-
 रता ।
 विशालोन्नता सुखिनो हरिद्रा विधमभुवः ॥"
 इति गार्हपत्ये ६५ अध्यायः ॥
 लोचनहिता, स्त्री, (लोचनार्था हिता ।) तुल्याङ्ग-
 नम् । इति राजनिर्घण्टः ॥